Tarnopol, dnia 1 czerwca 1929.

TARNOPOLSKI

Dziennik Wojewódzki

Nr. 14.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIA.

ZARZĄDZENIA, OGŁOSZENIA, KOMUNIKATY.

RUCH SŁUŻBOWY.

B. DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIA.

235

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 1 czerwca 1929 r., L. AD. 4878/29 w sprawie uregulowania ruchu pieszego na ulicach Mickiewicza, 3-go Maja i Piłsudskiego w mieście Tarnopolu.

Na podstawie § 3 i 59 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 61 poz. 611) zarządzam co następuje:

§ 1. Osoby idące muszą korzystać wyłącznie z chodników a na jezdnię mogą skraczać tylko w razie przechodzenia na drugą stronę ulicy.

§ 2. Przejścia przez jezdnię należy dokonać jak najkrótszą drogą.

Przechodzić przez jezdnię należy krokiem przyspieszonym i zwracć uwagę na pojazdy nadjeżdżające z lewej, a następnie z prawej strony.

Usłyszawszy nawoływanie lub sygnał ostrzegawczy, należy obejrzeć się w kierunku głosu, lub też zatrzymać się, aby ustąpić pojazdowi.

§ 3. Stanie oraz chodzenie po jezdni jest wbronione wszystkim z wyjątkiem osób niosących ciężary, prowadzących zwierzęta lub wózki ręczne, osób w ubraniach plamiących, oraz pochodów oddziałów, orszaków, procesji, pogrzebów, które winne posuwać się przy prawym chodniku i zajmować o ile możności tylko połowę jezdni.

Grupy takie winny posiadać przewodnika, który kieruje niemi i jest odpowiedzialny za przestrzeganie porządku.

§ 4. Osobom, niosącym ciężary oraz osobom w ubraniach plamiących nie wolno w razie silnego ruchu pieszego korzystać z chodnika.

§ 5. W niedzielę, święta oraz w dnie uroczystości i obchodów może odbywać się ruch pieszy również na jezdni wzdłuż ulicy Adama Mickiewicza i w tym wypadku może zajmować tylko połowę jezdni przytykającą do plantacyj miejskich. Druga połowa ma być pozostawiona dla ruchu pojazdów.

§ 6. Zatrzymywanie się na ulicach tak poszczególnych osób, jak i grup, przez czas dłuższy i tamowanie przez te normalnego ruchu osobowego jest niedozwolone.

§ 7. Winni przekroczenia niniejszego Rozporządzenia będą karani w myśl art. 21 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 89 poz. 656) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z 14 lutego 1928 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 18. poz. 151) grzywną do 50 zł. lub aresztem do 3 dni.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: **Moszyński.**

236

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 16 maja 1929 r., L. RW. 1374 w sprawie zwalczania pomoru i zarazy świń na obszarze Województwa Tarnopolskiego.

Wobec urzędowego stwierdzenia pomoru i zarazy świń w Hlibowie, Podwołoczyskach i Staromiejszczyźnie powiat Skałat, zarządzam na zasadzie postanowień art. art. 16, 26 i 27 rozporządzenia Prez. Rzpl. P. z 22 sierpnia 1927 (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych i postanowień

§ 356 i 357 rozporządzenia wykonawczego Min. Rol. z 9 stycznia 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) celem zapobieżenia rozszerzeniu się tej zarazy, co następuje:

§ 1. Cały obszar powiatu Skałat uznaję za zapowietrzony względnie zagrożony pomorem i zarazą świń, wobec czego na tym obszarze, niezależnie od zarządzeń wydanych przez władzę administracyjną I. instancji, zabraniam:

a) odbywania targów, pokazów, jak również przetargów na świnie rzeźne tudzież targów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w zagrodzie,

b) pędzenia świń na wspólne pastwiska, wszelkiego pędzenia świń pieszo oraz puszczenia świń samopas,

c) wchodzenia osobom mającym wskutek swego zatrudnienia styczność ze zwierzętami, zwłokami zwierząt lub surowcami zwierzęcemi (grabarze, oprawcy, kastratorzy, osoby handlujące, rzeźnicy, masarze i t. d.) do obcych stajen, obór chlewów i t. p.

§ 2. Przy drogach na granicy zapowietrzonych miejscowości należy umieścić tablice z wyraźnym napisem „Pomór świń" względnie „Zaraza świń".

Wywóz (wyprowadzenie) i przewóz świń z miejscowości względnie przez miejscowość zapowietrzoną uzależniam od zezwolenia Starosty powiatowego przy zastosowaniu warunków przewidzianych w § 353 i 354 wymienionego na wstępie rozporządzenia Ministra Rolnictwa.

§ 3. Wszelkie przesyłki, świń ładowane na stacjach kolejowych w powiecie skałackim dla obrotu wewnątrz kraju, mają być przed załadowaniem badane przez pow. lekarza weter. lub innego lekarza weter. do tego upoważnionego.

§ 4. Koszty badania świń objętych § 2. ustęp 2. i § 3. niniejszego rozporządzenia, które należy obliczać, według taryfy opłat za badanie zwierząt wydanej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z 22 marca 1928 Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 409, ponoszą osoby interesowane.

§ 5. Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą na zasadzie postanowień rozdziału VII powołanego na wstępie rozporządzenia Prez. Rzp.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

To podaję do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: **Moszyński.**

ZARZĄDZENIA, OGŁOSZENIA, KOMUNIKATY.

237

Okólnik

Wojewody Tarnopolskiego Nr. 90 z dnia 16 maja 1929, L. DRP./I-2278/29 w sprawie udzielania upoważnień na cywilnego inżyniera budownictwa.

W załatwieniu podania pewnego inżyniera architekty o udzielenie upoważnienia na cywilnego inżyniera budownictwa po myśli rozporządzenia ministerjalnego z dnia 7 maja 1913 r. (Dz. Ust. Państw. Austr. Nr. 77) Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z dnia 16 marca 1929 L. VII-806/28, skierowanym do Urzędu Wojewódzkiego — Dyrekcji Robót Publicznych we Lwowie oznajmiło, że ze względu na treść postanowień, zawartych w art. 198 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. Ust. R. P. Nr. 53 poz. 468) i art. art. 418 i 419 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. Ust. R. P. Nr. 23 poz. 202), postanowienia wyżej wspomnianego rozporządzenia ministerjalnego z dnia 7 maja straciły moc obowiązującą z dniem 5 czerwca 1928 r., przeto Urząd Wojewódzki nie może wydać petentowi wyżej wspomnianego upoważnienia na cywilnego inżyniera budownictwa, wobec czego nieaktualną staje sprawa zaliczenia temuż lat praktyki, odbytej przed uzyskaniem dyplomu.

W myśl obowiązującego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 II. 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli uprawnień do kierowania robotami budowlanemi, przewidzianemi w art. art. 361, 362, 363 i 364 tegoż rozporządzenia, udziela Minister Robót Publicznych w trybie przewidzianym w tem rozporządzeniu.

Równocześnie Ministerstwo komunikuje, że zgodnie z art. 368 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 II. 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. Ust. Nr. 23 poz. 202) wkrótce ma wyjść rozporządzenie Ministra Robót Publicznych o sposobie przeprowadzenia i terminie egzaminów, wysokości taksy egzaminacyjnej, oraz okresów, po upływie których można ponawiać egzamin.

Następnie ogłoszone rozporządzenie takowe z dnia 22 marca 1929 o egzaminach wymaganych do uzyskania prawa kierowania robotami budowlanemi i wykonywania projektów (planów) tych robót (Dz. Ust. Nr. 19 poz. 182) normuje wszystkie sprawy, związane z utrzymaniem uprawnień budowlanych.

Petenci ubiegający się o uprawnienia budowlane z mocy art. 361, 362, 363 i 364 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli, winni ściśle zastosować się do postanowień zawartych w rozporządzeniu Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 22 marca 1929.

Wojewoda: **Moszyński.**

238

Pismo okólne

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 31 maja 1929 r., L. Pr. 1886/29 do Panów Starostów powiatowych Województwa Tarnopolskiego w sprawie zniesienia powiatu peczeniżyńskiego.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 marca 1929 Dz. U. Nr. 20, poz. 190, zwinięty został powiat peczeniżyński w Województwie Stanisławowskiem i włączony w całości do powiatu kołomyjskiego.

O tem Panów Starostów zawiadamiam z nadmienieniem, że ostateczny termin do likwidacji Starostwa peczeniżyńskiego wyznaczony został na dzień 31 maja br.

Za Wojewodę: **Siedlecki**
Wicewojewoda.

239

Pismo okólne

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 16 maja 1929 r., L. RW. 1411 do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego w sprawie statystyki produkcji rolnej.

Zwracam uwagę Panów Starostów na ogłoszoną w Monitorze Polskim Nr. 96 z dnia 25 kwietnia 1929 Instrukcję z dnia 30 marca 1929 w sprawie statystyki produkcji rolnej dla powiatowych władz administracji ogólnej, oraz na taką instrukcję z tej samej daty dla zarządów gmin wiejskich i miejskich ogłoszoną w następnym numerze „Monitora Polskiego" z 26 kwietnia 1929.

Panowie Starostowie zechcą na czas rozdzielić między poszczególne gminy swoich powiatów nadesłać się mające przez Główny Urząd Statystyczny instrukcje dla gmin i formularze statystyczne, zwrócą uwagę zarządów gminnych na obowiązek dokładnego sporządzania zestawień gminnych ściśle w myśl przepisów instrukcji oraz stosownie do wskazówek technicznych umieszczonych na odnośnych formularzach oraz na ścisłe przestrzeganie podanych w instrukcji terminów przy przedkładaniu odnośnych zestawień gminnych Panom Starostom i w konsekwencji dopilnują gminy do przestrzegania tych terminów.

Również zechcą Panowie Starostowie przedewszystkiem zastosować się do podanych w instrukcji terminów i nie dopuszczać do opóźnień przy przedkładaniu zestawień powiatowych, jak to miało miejsce dotychczas w licznych wypadkach, gdyż opóźnienia w nadsyłaniu zestawień powiatowych wstrzymuje obliczenie i sumowanie przez Główny Urząd Statystyczny poszczególnych części statystyki dla województw i ogólne dla całego Państwa i czyni bezwartościowemi i nieużytecznemi wszelkie wyniki rejestracji.

Na podstawie § 4 ustęp 2 b. instrukcji dla powiatowej władzy administracji ogólnej zarządzam nadsyłanie odpisów zestawień przedkładanych Gł. Urz. Statystycznemu należycie zesumowanych tut. Urzędowi Wojewódzkiemu.

Za Wojewodę: **J. Ciemnołoński**
Naczelnik Wydziału.

240

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 1-go maja 1929, L. S/Op. 3563/dotyczące przestrogi przed osobnikami wyłudzającymi wsparcia.

1. Michał Pałaszewski, syn Jana i Marji, urodzony w r. 1898, rzekomo w Niżborgu Nowym, pow. Kopyczyńce,

2. Michał Stojecki, syn Leopolda i Krystyny, urodzony w r. 1884, mieszkaniec wsi Tyble, gm. Sokolniki pow. wieluńskiego, wojew. łódzkie,

3. Kazimierz Konował, urodzony w r. 1908, przynależny do gminy Rubieżewice pow. Stołpce, wojew. nowogrodzkie,

4. Antoni Sadowski, syn Stanisława i Katarzyny, urodz. w r. 1908, pochodzący z Sanina gm. Tamina pow. chełmskiego (wyłudza wsparcia na rachunek gm. Lida wojew. nowogrodzkie),

5. Paweł Iwańciów, syn Jakóba i Anny, ur. w r. 1887, w Domamoryczu, pow. Tarnopol,

6. Jan Fraczak, syn Jana i Marjanny, ur. w r. 1904, przynależny do gminy Moczew pow. łęczyckiego, mieszkaniec wsi Węgrzynowice, gm. Budziszewice pow. Rawsk Mazowiecki, wojew. warszawskie,

7. Zygmunt Ziebiński, syn Leona i Tekli, ur. w r. 1871 w Gajach Smoleńskich, pow. Brody,

8. Gizela Herz, owdowiała Garfunkel, ur. w Budapeszcie, przynależna do Buczacza, zamieszkała w Tarnopolu, (wyłudza wsparcia na rachunek gm. miasta Tarnopola),

9. Feliks Nowak, syn Marcina i Łucji, ur. w r. 1908, mieszkaniec miasta Sosnowca pow. będzińskiego, wojew. kieleckiego,

10. Agata Szymczyk. córka Kaspra i Magdaleny, ur. w r. 1880, stała mieszkanka wsi Wymysłów, gm. Nieszków pow. miechowskiego,

11. Jan Karpowicz, syn Zygmunta i Zofji, lat 34 rzekomo pochodzący z Kielc,

12. Józef Kałandyk, syn Jana i Franciszki, z Kwiatków, przynależny do gm. miasta Kielc,

13. Bolesław Sindara, ur. w r. 1907, stały mieszkaniec gm. Oględów pow. Stopnicki, wojew. kieleckie,

14. Wacław Pietrzycki, syn Stanisława i Marjanny, ur. w r. 1898, przynależny do wsi Koszary gm. Bodzechów pow. Opatowski, wojew. kieleckie,

15. Karolina Krzanowska, przynależna do gm. miasta Zawiercia, wojew. kieleckie,

16. Karol Badowski, syn Józefa i Stanisławy, przynależny do gm. miasta Radomia wojew. kieleckie,

17. Józef Tobolicz, syn Bazylego i Natalji, ur. dnia 25 stycznia 1896 we wsi Pełustjewicze, gm. leninskiej, pow. łunieckiego wojew. poleskie, podający się za inwalidę,

18. Tomasz Koszel (inwalida bez rąk), syn Piotra i Pelagji, ur. dnia 7 lipca 1878 we wsi Bostyń gm. łunieckiej, wojew. poleskie, czują wstręt do pracy, włóczą się z miejsca na miejsce i wyłudzają od gmin ich chwilowego pobytu datki pieniężne na rachunek gminy ich przynależności.

Celem zapobieżenia dalszym nadużyciom z ich strony, zechcą Panowie Starostowie wydać stosowne zarządzenie a w szczególności należy przestrzec podwładne gminy, aby wyżej wymienionym osobom nie udzielały wsparć, gdyż wsparcia te nie będą przez gminy obowiązane do opieki trwałej zwracane.

Za Wojewodę: **Athenstädt**
Radca Wojew.

241

Edykt

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 25 maja 1929 L. AD. 11019/29 o zarządzeniu komisji polityczno-obchodowej odnośnie budowy bocznicy przemysłowej od stacji kolejowej Iwanie puste.

Powiatowy Sojuz Kooperatyw w Borszczowie wniósł podanie do Dyrekcji Kolei państwowych w Stanisławowie o zezwolenie na przedłużenie toru stacyjnego do swego magazynu na stacji Iwanie puste.

Przedłużona część toru przecina drogę gminną w km. 0.005.

Wskutek pisma Dyrekcji P. K. P. w Stanisławowie z 28 września 1928, Nr. 1364/III. zarządzam na zasadzie rozporządzenia ministerjalnego z dnia 25 stycznia 1879, Dz. p. p. Nr. 19 komisję polityczno-obchodową odnośnie przedmiotowej bocznicy na **dzień 12 czerwca 1929.**

Komisja zbierze się w tym dniu o godzinie 13-ej na stacji Iwanie puste.

Projekt techniczny zamierzonej budowy jest wyłożony do publicznego wglądu przez 8 dni t. j. od dnia 1 do dnia 8 czerwca br. w Starostwie w Borszczowie w godzinach urzędowych.

Strony interesowane mogą wnosić zarzuty lub uwagi przeciw zamierzonej budowie ustnie lub pisemnie na ręce Starostwa w Borszczowie w ciągu tych ośmiu dni, a najpóźniej na miejscu przy rozprawie.

Wojewoda: w z. **Siedlecki,** Wicewojewoda.

242

Edykt

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 23 maja 1929, L. AD. 2523/29 o zarządzeniu komisji wywłaszczeniowej celem nabycia gruntów pod regulację ulicy Ogrodowej w Złoczowie.

Wskutek pisma Magistratu miasta Złoczowa z d. 6 lutego 1929 r. L. 1608/29 zarządzam na zasadzie art. 171 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202) o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli oraz § 14 ustawy z 18 lutego 1878 Dz. u. p. Nr. 30 na **dzień 17 czerwca 1929** i ewentualnie dnie następne komisję wywłaszczeniową na miejscu celem nabycia gruntów pod regulację ulicy Ogrodowej w Złoczowie.

Komisja zbierze się w oznaczonym dniu o godzinie 11-ej m Magistracie miasta Złoczowa.

Projekt techniczny t. j. wykaz wywłaszczyć się mających gruntów wraz z wykazem właścicieli tych gruntów oraz plan wykupna gruntów są wyłożone do publicznego przeglądu przez 14 dni t. j. od 1 do 15 czerwca b. r. w Magistracie w Złoczowie w godzinach urzędowych.

Strony interesowane mogą wnosić zarzuty lub uwagi przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu ustnie lub pisemnie na ręce Starostwa w Złoczowie w ciągu tych 14 dni a najpóźniej na miejscu przy rozprawie.

Wojewoda: **Moszyński.**

243

Najwyższy Trybunał Administracyjny

L. Rej. 820/26.

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w składzie Przewodniczącego Prezesa Dr. Moraczewskiego i Sędziów: Dr. Rybarzewskiego, Żeleńskiego tudzież przy udziale członka Sekretarjatu Prawniczego jako protokolanta, Dąbrowskiego, w sprawie skargi Dr. Eugenjusza Fussa na orzeczenie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 3 listopada 1925 r. L. 472/VIII/25 w przedmiocie ubezpieczenia Emanuela Goldberga w Zakładzie pensyjnym dla funkcjonarjuszy we Lwowie, po przeprowadzonej dnia 23 listopada 1928 r. rozprawie, a to po wysłuchaniu sprawozdania sędziego referenta, jakoteż wywodów zastępcy władzy pozwanej Edwarda Nicza, urzędnika VI stopnia służbowego oddala skargę jako nieuzasdnioną i podwyższa opłatę zasadniczą o sześć złotych, które znajdują pokrycie w złożonej kaucji.

Powody.

Zakład pensyjny dla funkcjonarjuszy we Lwowie orzeczeniem z dnia 27 czerwca 1924 r. L. 123465/51868 uznał Emanuela Goldberga, funkcjonarjusza, zatrudnionego w kancelarji adwokackiej Eugenjusza Fussa w Sołotwinie, za podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia pensyjnygo począwszy od dnia 1 sierpnia 1921 r. i nałożył na pracodawcę obowiązek uiszczenia premij pensyjnych w orzeczeniu podanych.

Województwo w Stanisławowie orzeczeniem z dnia 17 grudnia 1924 r. L. 4671 nie uwzględniło wniesionego przeciw temu orzeczeniu rekursu Dr. Fussa i stwierdziło, że obowiązek ubezpieczenia tego funkcjonarjusza uzasadnniony jest w art. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. Dz. Ust. Nr. 59 poz. 370. Równocześnie Województwo ustaliło na podstawie dochodzeń wysokość wynagrodzenia tego funkcjonarjusza w poszczególnych okresach i stosownie do tego obniżyło pierwotnie wymierzone premje miesięczne.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej nie uwzględniło reskryptem z dnia 3 listopada 1925 r. L. 472/VIII-25 dalszego rekursu Dr. Fussa, który zaskarżył to orzeczenie od Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Skarga domaga się uchylenia obowiązku ubezpieczenia wspomnianego funkcjonarjusza, dowodząc, że wstąpił on do kancelarji skarżącego celem przyswojenia sobie języka polskiego w słowie i pismie, a czynności jego, polegające w głównej mierze na noszeniu przesyłek na pocztę, do sądu i do kljentów i nadzorowaniu kancelarji, nie miały charakteru urzędowania, co zresztą wynika także z jego poborów, odpowiadających płacy posłańca. Nadto zaczepia skarga wysokość premij pensyjnych, ustalonych przez Zakład pensyjny na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 czerwca 1924 r. o zastosowaniu złotego do składek (premij) i t. d. w ubezpieczeniu pensyjnem (Dz. Ust. Nr. 56 poz. 522) na łączną sumę 517 zł.

Pozwane Ministerstwo wniosło o oddalenie skargi, ponieważ obowiązek ubezpieczenia wsponianego funkcjonarjusza, jako pomocnika biurowego wynika tak z § 1-a rozporządzenia cesarskiego z dnia 25 czerwca 1914 r. (austr. dz. u. p. Nr. 138) jak i z § 1 powołanej na wstępie ustawy. To zapatrywanie podziela także pozwany Zakład pensyjny dla funkcjonarjuszy we Lwowie, który nadto uzasadnił szczegółowo sposób przerachowania zaległych premij pensyjnych na złote.

Rozpatrując powyższą sprawę Najwyższy Trybunał Administracyjny rozważył co następuje:

Według zajdujących się w aktach własnych zeznań, pracował Emanuel Goldberg w kancelarji skarżącego od 1 sierpnia 1921 r. do lipca 1923 r. w celu nabycia praktyki w pisaniu na maszynie i spełniał w tym czasie nadzór nad kancelarją, ekspedjował pocztę i odnosił akta do sądu, za co pobierał wynagrodzenie z początku po 500 Mk., później 1000 Mk., a w ostatnich miesiącach 40.000 Mk. miesięcznie.

Do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. t. j. do dnia 31 lipca 1921 r. dla oceny obowiązku ubezpieczenia pensyjnego funkcjonarjuszy prywatnych miarodajny był § 1 austrjackiej ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. Nr. 1907 austr. dz. p. p. w brzmieniu rozp. ces. z dnia 25 czerwca 1914 r. Nr. 138 austr. dz. p. p.

Według tego § obowiązanemi do ubezpieczenia były osoby, których zatrudnienie ma charakter urzędowania lub które spełniają z reguły czynności przeważnie umysłowe, a za takie uznaje § 1-a rozporz. ces. w ustępie 4 jakiekolwiek zajęcie w kancelarjach adwokackich i notarjalnych.

Ustawa z dnia 10 czerwca 1921 r., która obowiązywała w chwili wstapienia Goldberga do kancelarji adwokackiej oskarżącego, nadała § 1 rozporządzenia

cesarskiego brzmienie tej treści, że obowiązkowi ubezpieczenia podlegają funkcjonarjusze, których zatrudnienie ma charkakter urzędowania, bądź którzy spełniają czynności przeważnie umysłowe, bądź są objęci ustawą o pomocnikach handlowych z dnia 16 stycznia 1910 r., wreszcie wogóle wszyscy fuokconarjusze nie zatrudnieni w charakterze służby czeladnej i robotników przemysłowych (w szerszym znaczeniu) górniczych, rolnych, leśnych i t. p. Zarazem skreśliła ustawa wspomniany wyżej § 1-a rozporządzenia.

Jak to już Najwyższy Trybunał Administracyjny uzasadnił w wywodach do wyroku z dnia 16 stycznia 1925 r, L. Rej. 556/24, wynika z tych postanowień ustawy z roku 1921, że ustawa rozszerzyła koło osób, podlegających ubezpieczeniu, gdyż uogólnia pojęce osób, pracujących przeważnie umysłowo, przeciwstawiając im osoby, wykonujące pracę fizyczną, a z negatywnego kryterjum, zawartego w tem postanowieniu wynika, że wszyscy funkcjonarjusze i t. d. podlegają ubezpieczeniu, o ile nie są zatrudnieni w charakterze służby czeladnej i robotników przemysłowych w szerszym znaczeniu.

Ponieważ pracownika, który. jak Emanuel Goldberg. pełnił nadzór nad kancelarją adwokacką, przepisywał na maszynie — choćby tylko dla nabrania wprawy w języku polskim i ekspedjował listy, nie można zaliczyć ani do służby czeladnej ani do robotników nawet w najszerszem tego słowa znaczeniu, należy przyjąć, że podlegał on obowiązkowi ubezpieczeniu w Zakładzie pensyjnym dla funkcjonarjuszy we Lwowie.

Podniesiona w skardze okoliczność, że skarżący nie jest w możności potrącenia Goldbergowi $^1/_3$ części premji, prypadającej na ubezpieczonngo, gdyż wezwanie do zapłaty nastąpiło już po rozwiązaniu stosunku służbowego, jest bez znaczenia wobec przepisu art. 36 ust. 1—2 rozporządzenia cesarskiego z r. 1914, że obowiązek opłacania premji ciąży na służbodawcy; niemożność zatem skorzystania z prawa potrącenia pewnej części premji z poboru ubezpieczonego od tego obowiązku nie zwalnia.

Zresztą, jeżeli chodzi o premje za czas od 1 listopaoa 1922 r. do 30 kwietnia 1923 r., to wobec zastosowania w orzeczeniu Województwa najniższej stawki poborów...... (120.000 Mk. rocznie), przewidzianej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1922 r. Dz. Ust. Nr. 103, poz. 940, skarżący obowiązany był zgodnie z § 33 ust. 2 powyższej ustawy w brzmieniu ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. do pokrywania premji z własnych funduszów w całości t. j. bez prawa potrącania z poborów ubezpieczonego jakiejkolwiek części.

Zarzut skargi, że czas od dnia 1 sierpnia do 30 października 1921 r. nie może być podstewą do obliczenia premji, gdyż Goldberg w tym czasie nie pobierał żadnngo wynagrodzenia, jest również bez znaczenia, gdyż weoług art. 3 powołanej wyżej ustawy z r. 1921, funkcjonarjusze, nie pobierający za swoją pracę żadnego wynagrodzenia, mają być ubezpieczeni tak, jakby ich pobory wynosiły kwotę 3000 Mk. rocznie.

Z tych powodów należało powyższe zarzuty skargi oddalić.

Wreszcie Najwyższy Trybunał Administracyjny pozostawia bez rozpoznania zarzut mylnego obliczenia wysokości premji, względnie błędnego przerachowania ich na złote, z powodu niewyczerpania administracyjnego toku instancji (art. 14 ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 Dz. Ust. poz. 400), ponieważ w rekursie do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej nie zaczepił skarżący obliczenia wysokości premji, zawartego w orzeczeniu Województwa z dnia 17 grudnia 1924, ani też nie wniósł środków prawnych przeciw orzeczeniu Zakładu pensyjnego z dnia 6-go października 1924 r. L. 13465, którem wymierzono mu wysokość tych premji w złotych w zastosowaniu Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 czerwca 1924 r. Dz. Ust. Nr. 56, poz. 572.

Podwyższenie opłaty opiera się na art. 3 ustawy z dnia 22 września 1922 (Dz. Ust. Nr. 89, poz. 800) w związku z art 15 ustawy z dnia 25 marca 1926 r. (Dz. Ust, Nr. 37, poz. 237).

Warszawa, dnia 23 listopada 1928.

(—) Dr. Moraczewski **(—) Dr. Rybarzewski**

(—) Żeleński.

244

Ogłoszenie o kradzieży pieczęci urzędowej.

Dnia 11 marca 1929 skradziono Naczelnikowi gminy Pieniaki w sklepie w Starych Brodach urzędową pieczęć okrągłą z napisem „Zwierzchność gminna w Pieniakach powiat Brody“.

Wszelkie wydane po dniu 11 marca 1929 dokumenty pieczęcią tą zaopatrzone należy uważać za falsyfikaty.

W razie odnalezienia tej pieczęci należy ją przesłać do Starostwa powiatowego w Brodach.

245

Ogłoszenie o zagubieniu pieczęci urzędowych.

Sołtys wsi Przygłów, gminy Łęczno, powiat Piotrków (Województwo Łódzkie) zagubił w miesiącu styczniu 1929 pieczęć urzędową, kauczukową, średnicy 33 mm z napisem w obwodzie: u góry „Powiat Piotrkowski", u dołu „gmina Łęczno", w środku zaś „Sołtys wsi Przygłów".

Pieczęć wyżej opisana została unieważniona.

Sołtys wsi Borysławice-Kościelne, gminy Krzykosy, powiatu Kolskiego (Województwo Łódzkie) zagubił w dniu 8 grudnia 1928 pieczęć służbową. Pieczęć była kształtu owalnego, długości 31 mm z godłem Państwa i napisem w otoku: „Sołtys wsi Borysławice-Kościelne, gm. Krzykosy, p. Kolski".

Pieczęć wyżej opisana została unieważniona.

246

L. Pr. 1746. Tarnopol, dnia 27 maja 1929.

Niesienie pomocy Wileńszczyźnie.

Komunikat.

Oceniając należycie doniosłość sprawy przyjścia z jaknajwydatniejszą pomocą głodującym w Wileńszczyźnie, dotkniętej od kilku lat klęską nieurodzaju, powołał Pan Wojewoda Tarnopolski w dniu 25 maja 1929 **Wojewódzki Komitet Ogólny niesienia pomocy głodującym.**

W skład tego Komitetu weszli przedstawiciele wszystkich warstw społecznych Województwa Tarnopolskiego.

Z Komitetu ogólnego wyłoniono Komitet ścisły, jako organ wydający dyrektywy co do akcji zbiórkowej prowadzonej w równocześnie utworzonych Komitetach powiatowych, koordynujący ich działalność oraz pośredniczący między Komitetami powiatowymi a Komitetem ogólno-polskim i wileńskim.

Komitet ścisły został wybrany w następującym składzie:

Przewodniczący: Wojewoda Moszyński,

Zastępca Przewodn.: Wicewojewoda Siedlecki,

Skarbnik: Dyr. Filji Banku Polskiego w Tarnopolu Schindler,

Sekretarz: Referendarz Mr. Pałys.

Członkowie Komitetu ścisłego: 1) Władysław Cieński, wł. dóbr w Uwiśle, 2) Kazimierz Goliński, rządowy Komisarz miasta Tarnopola, 3) Ks. Kanonik Włodzimierz Gromnicki, 4) Wacław Krzyżanowski, Prezes Okr. Urzędu Ziemsk. w Tarnopolu, 5) Tytus Lindner, Prezes Sądu Okr. w Tarnopolu, 6) Dr. Henryk Orliński, Dyrektor Seminarjum T. S. L., 7) Ks. Kanonik Dr. Antoni Ratuszny, 8) St. Śliwiński, Radca Skarbu, 9) Jan Solecki, rolnik, 10) Dr. Weisnicht, adwokat w Tarnopolu.

RUCH SŁUŻBOWY.

247

Ruch służbowy na obszarze Wojew. Tarnopolskiego.

Etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł ze względów służbowych referendarza w VIII. st. sł. Tadeusza Gomułkiewicza ze Starostwa powiatowego w Równem wołyńskiem w obręb Województwa Tarnopolskiego a Wojewoda przydzielił go do służby w Starostwie powiatowem w Czortkowie.

Wojewoda Tarnopolski przeniósł ze względów służbowych referendarzy w VIII. st. sł. Dra Stanisława Nowaka z Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu do Starostwa powiatowego w Skałacie i Mra pr. Tadeusza Bilińskiego ze Starostwa powiatowego w Czortkowie do Starostwa powiatowego w Borszczowie oraz sekretarza w IX. st. sł. Piotra Muszyńskiego ze Starostwa pow. w Złoczowie do Starostwa pow. w Przemyślanach;

anulował ogłoszone w Dzienniku Wojewódzkim Nr. 12 z dnia 13 maja 1929 pod poz. 221 przeniesienie kancelisty w XI. st. sł. Franciszka Schetyny do Starostwa pow. w Brodach.

Etat Ministerstwa Skarbu.

Ministerstwo Skarbu przeniosło komisarza Kontroli Skarbowej w IX. st. sł. Łyszaka Michała z Izby Skarbowej w Łucku do rejonu w Kamionce Strumiłowej.

Prezes Izby Skarbowej Lwowskiej przypuścił do służby przygotowawczej dla kandydatów na stanowisko urzędników Kontroli Skarbowej III. kat. w XI. st. sł. Torosiewicza Jana i przeznaczył go do rejonu w Brzezanach, Handkamera Rudolfa i przeznaczył go do rejonu w Zborowie, Nagaja Feliksa i przeznaczył go do rejonu w Busku;

przyjął w charakterze woźnego w XV. st. sł. Słabickiego Bazylego przeznaczył go do Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopoli w Tarnopolu, Adamarka Mieczysława i przeznaczył go do Kasy Skarbowej w Czortkowie;

przyjął w charakterze pomocniczego woźnego w XVI. st. sł. Rychlewskiego Piotra i przeznaczył go do Kasy Skarbowej w Skałacie, Mokrego Jana i przeznaczył go do Kasy Skarbowej w Zbarażu;

przeniósł rejestratora X. st. sł. Makitrę Eljasza z Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat w Radziechowie do Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat w Tarnobrzegu, rejestratora X. st. sł. Zajsta Jana z Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat w Trembowli do Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat w Kopyczyńcach, adjunkta kanc. IX. st. sł. Korlatowicza Mikołaja z Kasy Skarbowej w Skałacie do Kasy Skarbowej w Jarosławiu, pomocniczego woźnego w XVI. st. sł. Ziobrę Stanisława z Kasy Skarbowej w Zbarażu do Kasy Skarbowej w Gródku Jagiel.

przeniósł na emeryturę z dniem 30 kwietnia 1929 inspektora skarbowego w VI. st. sł. Śliwińskiego Tadeusza z Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat w Tarnopolu, kontrolera w VIII. st. sł. Sieniutowicza Konrada z Kasy Skarbowej w Tarnopolu, asesora w VIII. st. sł. Korbę Bazylego z Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat w Brzeżanach, sekretarza w IX. st. sł. Georga Adama z Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopoli w Brodach, adjunkta kanc. w IX. st. sł. Jamrozika Jana z Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat w Tarnopolu.

Zmarli: woźny w XIII. st. sł. Gandurski Wincenty z Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat w Podhajcach w dniu 31 marca 1929.

Etat Ministerstwa Rolnictwa.

Wojewoda Tarnopolski zamianował prowizorycznych lekarzy weterynaryjnych w VIII. st. sł. Ludwika Władysława Wigockiego w Starostwie pow. w Czortkowie i Tomasza Laszczyńskiego w Starostwie pow. w Zaleszczykach, oraz kontraktowego zastępcę powiatowego lekarza weterynaryjnego Adama Devechy'ego w Starostwie pow. w Kopyczyńcach — powiatowymi lekarzami weterynaryjnymi w VIII. st. sł.

Etat Ministerstwa Robót Publicznych.

Pan Minister Robót Publicznych zamianował inż. Kornela Paara urzędnika technicznego w VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Tarnopolu, Radcą Budownictwa w VI st. sł. służbowym, Inż. Franciszka Przewirskiego urzędnika technicznego w VII st. sł. przy Powiat. Zarządzie Drogowym w Buczaczu, Radcą Budownictwa w VI st. sł., Inż. Stefana Morawka urzędnika technicznego w VIII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu, referendarzem w VII st. sł, Inż. Eugeniusza Eberlego prowizorycznego urzędnika technicznego w VIII st. sł. przy Powiatowym Zarządzie Drogowym w Kamionce strumiłowej, prowizorycznym urzędnikiem technicznym w VII st. sł.;

Wojewoda Tarnopolski zwolnił urzędników III kategorji w XII st. sł. Józefę Stawarską w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Czortkowie i Mieczysławę Krzyształowską w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Złoczowie z dniem 1 kwietnia 1929 ze służby państwowej.

Etat Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

W związku z przekazaniem wojskowych agend inwalidzkich władzom administracyjnym zostały praktykantki III kategorji w XII st. sł. Helena Szalay z Powiatowej Komendy Uzupełnień Brzeżany i Władysława Urbańska z Powiatowej Komendy Uzupełnień Złoczów przeniesione na etat Województwa Tarnopolskiego i przydzielone do służby w Urzędach dla spraw inwalidów wojennych przy Starostwach powiatowych a to pierwsza do Tarnopola, druga do Złoczowa.

Etat Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Mianowania: Naczelnikiem urzędu I. klasy w VI. stopniu służb. Hieronim Urzędowski w Tarnopolu, Naczelnikiem urzędu IV. kl. Józef Petryszcze w Grzymałowie.

Kierownikami urzędu V. klasy w VIII. st. sł.: Marja Piecewicz w Podwysokiem, Kazimierz Utzig w Pomorzanach, Jan Rysiewicz w Olesku, Mieczysław Danecki w Glinianach, Jan Żabecki w Dunajowie, Zofja Narolska w Probużnej, Jan Skóra w Husiatynie, Helena Domańska w Nowem Siole k/Podw., Jan Zawitkowski w Założcach.

Kontrakt. kier. urz. VI. kl.: zastępcza siła urzędnicza Romualda Kaczorowska kontrakt. kierowniczką urzędu VI klasy w Denysowie z upos. XII. grupy; zast. siła urzędn. Aniela Antoniewicz kontr. kier. urzęd. VI. kl. z upos. XII. st. sł. w Swirzu.

Kierownikiem pośrednictwa pocztowego: Filipina Teodorowiczowa w Zalesiu pow. Czortków.

Kontrolerami w VIII. stopniu służbow.: Józefa Müller w Radziechowie, Wanda Eckert w Grzymałowie, Zofja Nider w Czortkowie, Władysław Żychowicz w Mikulińcach, Romuald Jurczyński w Tarnopolu, Jan Wiliński w Brzeżanach, Michał Pasternak w Brzeżanach, Chaim Leib Liebergall w Tarnopolu, Wincenty Głowacki dla Technicznego Zarządu w Tarnopolu, Bronisława Osuch w Skale n/Zbruczem, Stanisława Lewkowicz w Brodach, Janina Biatkowska w Tarnopolu, Herzel Falber w Podhajcach, Józef Repetowicz w Buczaczu, Izaak Beren w Czortkowie, Helena Wolska

w Przemyślanach, Majer Blaukopf w Buczaczu, Łukasz Szczurko w Czortkowie, Leon Brust w Skałacie, Markian Stetkiewicz w Podhajcach, Tadeusz Szymusik w Przemyślanach, Jan Litwin w Brodach, Helena Keyha w Złoczowie, Eugenjusz Toegel w Kamionce Strumiłowej, Mikołaj Dymaszewski w Czortkowie, Mikołaj Dudyk w Złoczowie, Modesta Kulczycka w Trembowli, Edmund Mann w Tarnopolu.

Praktykantami z wynagrodzeniem wedle XI. gr. upos. następujący absolwenci szkół średnich z egz. dojrzałości: Juljan Motzek w Skałacie, Franciszek Chmiel w Tarnopolu dla techn. Zarz., Tadeusz Ciastko w Zaleszczykach, Zygmunt Brągiel w Skale n/Zbruczem.

Praktykantami z wynagrodzeniem wedle XII. gr. upos.: Jerzy Jasiński w Skolem, Stanisław Narolski w Borszczowie, Cecylja Witwicka w Podwołoczyskach, Mieczysław Gryziecki w Czortkowie.

Przeniesienia: Naczel. urzędu III. klasy Hieronim Urzędowski z Brzeżan na stanowisko Naczelnika urzędu I. kl. w VI. stopniu służb. w Tarnopolu; St. asystent. Stefanja Skopowska na stanowisko kierownika urzędu V. kl. w Stojanowie; Kontraktowa kier. urz. VI. kl. Wanda Rudnicka z Wiśniowczyka do Hłuboczka wielkiego w tym samym charakterze.

Starszy asystent w IX. stopniu służbowym Stanisława Wilkowska z Lubaczowa do Radziechowa; Asystenci w X. stopniu służb. Rudolf Skąpski z Bełzca do Zbaraża, Kazimierz Zdzałka z Kopyczyniec do Trembowli.

Praktykant w XI. stopniu służb.: Karol Burghardt ze Skałatu do Podwołoczysk.

Przeniesieni na emeryturę z 31 V. 1929: Starszy Kontroler w VII. st. sł. Włodzimierz Drzymała ze Złoczowa.

Zwolnieni ze służby: Asystent w XI. st. służb. Karol Kloda z Jezierzan k/Czortkowa.

Agenci pocztowi: Albin Nadbereżny w Niżborgu nowym, Ks. Wiktor Czornyj w Olszanicy, Alojzy Kohlkopf w Zalesiu.

B. DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Komunikat pocztowy.

W Agencji pocztowej Dżuryn powiat Czortków zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną w ograniczonych godzinach dziennych.

Komunikat

w sprawie wydawnictwa p. t. „Nowe prawo o postępowaniu administracyjnem".

Nakładem „Gazety Administracji i Policji Państwowej" ukazała się książka p. t. „Nowe prawo o postępowaniu administracyjnem", opracowana przez p. Władysława Czapińskiego, Naczelnika Wydziału w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Książka ta zawiera tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem z komentarzami

Wydanie tej książki powstało w związku z wykładami o postępowaniu administracyjnem, prowadzonemi przez autora na polecenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dla urzędników I kategorji Centrali Ministerstwa, Komisarjatu Rządu m. st. Warszawy, Województwa Warszawskiego i urzędników delegowanych z innych Województw.

Wskutek zarządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o konieczności jaknajdokładniejszego zaznajomienia się urzędników administracji ogólnej z 5 najważniejszemi rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej, wspomniana książka nadaje się w zupełności do szkolenia urzędników, wobec czego zalecam ją podległym mi władzom administracji ogólnej i samorządowym.

L. Pr. 1958. Tarnopol, dnia 31 maja 1929.

Konkurs.

W resorcie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej wolne są następujące posady:

1) dwie posady urzędników I. kategorji VIII st. sł. w Wydziale Pracy i Opieki Społecznej Urzędu Wojewódzkiego,

2) jedna posada kierownika Powiatowego Urzędu spraw inwalidów wojennych w Złoczowie w VII st. sł. i jedna w Czortkowie w VIII st. sł.,

3) jedna posada urzędnika II kategorji w X st. sł. w Powiatowym Urzędzie spraw inwalidów w Złoczowie.

Kandydaci winni wnieść podania do dnia **20-go czerwca 1929** do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu dołączając:

1) Metrykę urodzenia,

2) dowód obywatelstwa polskiego,

3) dowód uregulowania stosunku do służby wojskowej,

4) życiorys,

5) świadectwa odbytych studjów i praktyki,

przyczem warunkiem dla osiągnięcia stanowiska ad 1) jest dyplom Magistra praw względnie ukończenie Wydziału prawnego dawniejszego typu na jednym z Uniwersytetów, ad 2) i 3) ukończenie szkoły średniej z przepisanemi egzaminami.

Posady kierowników Powiatowych Urzędów inwalidów wojennych są zastrzeżone w pierwszym rzędzie dla zwolnionych ze służby oficerów, względnie inwalidów, posiadających dłuższą praktykę w P. K. U. lub w referacie inwalidzkim, a co najmniej, obznajomionych dokładnie z administracją wojskową.

Posady zostaną nadane na razie w charakterze kontraktowym.

Kandydaci pozostający obecnie w służbie państwowej winni wnieść podania w drodze służbowej.

Wicewojewoda: **Siedlecki.**

Urząd Wojewódzki lwowski — Wydział Ogólny.

L. Org. 2253/29. We Lwowie, dnia 18 maja 1929.

Konkurs.

Urząd Wojewódzki lwowski rozpisuje konkurs na posadę komisarza ochrony lasów w VIII ewentualnie w VII st. sł.

Podania należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie najpóźniej **do końca czerwca 1929.** Do podania należy dołączyć: metrykę urodzenia, poświadczenie obywatelstwa polskiego, dowód ukończenia wyższych studjów leśnych, dokument wojskowy, własnoręcznie napisany życiorys oraz dowód odbycia dłuższej praktyki zawodowej w administracji lasowej, względnie przy urządzeniu lasów lub w państwowej służbie ochrony lasów.

Kandydaci pozostający w służbie państwowej, winni wnosić podania w drodze służbowej.

Za Wojewodę: **Reiss**
wz. Naczelnika Wydziału.

Powiatowy Zarząd Drogowy w Zaleszczykach ogłasza

Konkurs

na stanowisko technika drogowego.

Wymagane ukończenie średniej szkoły technicznej i praktyka. Uposażenie wedle X—VIII stopnia służbowego z 15% dodatkiem komunalnym.

Posada zaraz do objęcia.

Podania wraz z życiorysem, odpisami świadectw i referencjami należy wnosić do dnia **20 czerwca 1929.**

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Krzyżanowski, Starosta

Kierownik P. Z. D.: **Inż. Januszewski.**

Urząd Wojewódzki Tarnopolski
Dyrekcja Robót Publicznych.

L. DRP/IV-2671 ex 1929. Tarnopol, d. 22 maja 1929.

Obwieszczenie przetargu.

Urząd Wojewódzki Tarnopolski — Dyrekcja Robót Publicznych rozpisuje niniejszem publiczny przetarg ofertowy na wykonanie budowy następujących mostów żelbetonowych położonych w ciągu drogi państwowej Nr. 8. „Podolskiej"

1) na potoku Rudka w Tarnopolu o rozpiętości 6.00 m.,

2) na potoku bez nazwy pod Mikulińcami o rozpiętości 5.00 m. w km. drogi 246,

3) na potoku bez nazwy w Trembowli o rozpiętości 10.00 m.,

4) na potoku bez nazwy pod Kobyłowłokami o rozpiętości 6.00 m. w km. drogi 272,

5) na potoku Strzałka pod Kobyłowłokami o rozpiętości 6.00 m. w km. drogi 275,

6) na potoku Pisia w Tłustem o rozpiętości 6.50 m. mierzonej prostopadle do przyczółków.

Wykonanie budowy poszczególnych mostów ma być przeprowadzone według projektów zatwierdzonych przez Ministerstwo Robót Publicznych na podstawie cen jednostkowych z materjałów własnych Przedsiębiorstwa budowy, za wyjątkiem cementu, który wyda Przedsiębiorstwu Dyrekcja Robót publicznych, loco najbliższa budowy stacja kolejowa.

Plany, przedmiary, robót, warunki szczegółowe i ogółowe oraz wzór umowy są do przejrzenia w godzinach urzędowych w Oddziale drogowym Dyrekcji Robót Publicznych w Tarnopolu (ul. Mickiewicza 26 II. p.)

Oferty na każdy objekt z osobna sporządzone ściśle wedle wzoru wraz z kosztorysem sporządzonym przez wstawienie w przedmiar cen jednostkowych i sumarycznych mają być wniesione lub przesłane do protokołu Dyrekcji Robót Rublicznych w Tarnopolu w zapieczętowanych kopertach z napisem „Oferta do przetargu na budowę mostu pod (w) . . . . . ." w terminie **do 6 czerwca 1929 r.** godz. 11-ej, poczem nastąpi otwarcie ofert, przy którem mogą być obecni oferenci lub ich pełnomocnicy. Oferujący winni przed powyższem terminem złożyć w Kasie podręcznej Dyrekcji Robót Publicznych w Tarnopolu wadjum w wysokości 5% oferowanej kwoty.

Dyrekcja Robót Publicznych zastrzega sobie dowolny wybór, względnie odrzucenie wszystkich ofert, oraz prawo ewentualnego zarządzenia po przetargu ofertowym dodatkowego ustnego przetargu bez względu na ilość obecnych oferentów.

Dyrektor Robót Publicznych:
Inż. Burgielski.

Powiatowy Zarząd Drogowy w Tarnopolu.

L. 1068/29.

Przetarg publiczny

na dostawę tłucznia delatyńskiego i miejscowego oraz kamienia łamanego i piasku dla konserwacji i odbudowy dróg wojewódzkich w powiecie tarnopolskim w okresie budżetowym 1929/1930 odbędzie się dnia 7 czerwca 1929 o godzinie 11-ej w biurze Powiatowego Zarządu Drogowego w Tarnopolu, ul. Kościuszki l. 3.

Warunki dostawy oraz wzór ofert do przejrzenia w godzinach urzędowych tamże.

Tarnopol, dnia 11 maja 1929 r.

Kierownik Powiat. Zarządu Drogowego: **Inż. Karol Wolf.**

Przewodniczący Wydziału Powiatowego: **Malicki,** Starosta

Ogłoszenie

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z dnia 31 maja 1929 Nr. 5975/29 w sprawie unieważnienia przeprowadzonych dnia 21 stycznia 1929 wyborów do Rady Powiatowej Kasy Chorych w Tarnopolu.

„Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie orzeczeniem z dnia 31 maja 1929 r. L. 5975/29 na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 roku o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 272) oraz § 42 rozporządzenia Pana Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 273) unieważnił przeprowadzone dnia 20 stycznia 1929 r. wybory do Rady Powiatowej Kasy Chorych w Tarnopolu i rozwiązał wszystkie Władze tej Kasy oraz ustanowił równocześnie Komisarzem tejże Kasy p. Juljusza Bulandę referendarza Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie dla przeprowadzenia wyborów".

Dyrektor: w. z. **Eugenjusz Nieć.**

Unieważnienia dokumentów.

Onufry Kuśpis z Gniłowód pow. Podhajce unieważnia skradzioną książeczkę wojskową rocznik 1903/340 wydaną przez P. K. U. w Brzeżanach.

Szostak Mykieta z Niesłuchowa pow. Kamionka str. unieważnia skradzione 2 dowody tożsamości koni S. A. Nr. 89514 i S. A. Nr. 89513.

Skradziony dowód tożsamości konia S. A. Nr. 236466 wydany przez Inspektora koni w Złoczowie na nazwisko Ołeksy Harasymowicza w Ożydowie, a sprzedany Grzegorzowi Kowalów w Zahorcach pow. Złoczów — unieważnia się.

Zgubione 2 dowody tożsamości koni S. A. Nr. 236665 i S. A. Nr. 236666 wydane przez Inspektora koni w Złoczowie na nazwisko Mikołaja Stelmacha z Zahorzec poczta Podhorce koło Złoczowa — unieważnia się.

Stasyszyn Stefan, zamieszkały w Poluchowie małym powiat Przemyślany unieważnia zagubiony dowód tożsamości konia serji A. Nr. 116010.

Paszport zagraniczny Serja E. Nr. 538865 wydany przez Starostwo powiatowe w Brzeżanach na imię Teodozji Babiak, unieważnia się.

Unieważnia się legitymację urzędową Nr. 762 wystawioną przez Okręgową Dyrekcję Robót Publicznych we Lwowie na nazwisko drogomistrza Antoniego Kaliciaka.

Adres Redakcji i Administracji: „Tarnopolski Dziennik Wojewódzki" Tarnopol, Urząd Wojewódzki, ul. 29-go Listopada 4. Nr. telefonu Redakcji i Administracji 23 i 125.

Cena pojedynczego egzemplarza 60 groszy.

„Tarnopolski Dziennik Wojewódzki" przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj.

Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 1 złoty.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, **Pasaż Adlera** l. 6. — Telefon Nr. 138.